

Vendim nr. 11, datë 16.01.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Marsida Xhaferllari, Kryesuese

Asim Vokshi, Anëtar

Genti Ibrahimi, Anëtar

në datën 16.01.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 9 (R) 2025 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **RONALD MUZHAQI**, përfaqësuar nga avokat Ilir Murati, me akt përfaqësimi.

OBJEKTI: **Shfuqizimi i vendimit nr. 00–2025–678 datë 24.04.2025 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.**

BAZA LIGJORE: **Nenet 4, 15, pika 2, 17, 18, 33, pika 1, 43, 44, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i”, dhe 135, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).**

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Genti Ibrahimi, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Në ngarkim të kërkuarit dhe shtetasit R.P., Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë ka paraqitur për gjykim çështjen penale nr. 3877/836/108 Regj. Them., datë 27.12.2019, duke akuzuar kërkuarin për kryerjen e veprës penale “Vrasja në rrethana të tjera cilësuese”, ndaj dy ose më shumë personave, të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga nenet 79, shkronja “dh”, dhe 25 të Kodit Penal (KP).

2. Për këtë veprë penale Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 1228, datë 28.04.2021, ka vendosur deklarinim fajtor të kërkuarit dhe dënimin e tij me 23 vjet burgim në një burg të sigurisë së zakonshme. Ajo gjykatë vlerësoi se të pandehurit, shtetasit R.P. dhe kërkuari, me veprimet e tyre, në bashkëpunim me njëri-tjetrin, kanë konsumuar elementet e veprës penale të sipërpërmendur. Kundër atij vendimi ka bërë ankim kërkuari, duke kërkuar ndryshimin e cilësimit juridik të veprës penale në veprat penale “Kanosja” dhe “Moskallëzimi i krimit”, të parashikuara nga nenet 84 dhe 300 të KP-së dhe bashkimin e dënimeve në zbatim të nenit 55 të KP-së.

3. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 121, datë 14.02.2022, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 1228, datë 28.04.2021 të gjykatës së shkallës së parë, lidhur me kërkuarin, duke arsyetuar se vendimi është i bazuar në ligj dhe në prova, për këtë arsye duhet të lihet në fuqi. Ajo gjykatë vlerësoi se gjykimi në shkallë të parë është në përputhje me kërkesat e normave procedurale, është kryer një hetim gjyqësor i plotë dhe i gjithanshëm në përputhje me ligjin, është bërë një cilësim i saktë i fakteve dhe veprimeve që lidhen me veprën penale, si dhe është bërë një analizë tërësore dhe objektive e provave.

4. Kërkuari ka paraqitur rekurs në datën 13.05.2022, duke kërkuar ndryshimin e vendimeve të gjykatave të faktit. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00–2025–678 datë 24.04.2025, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga kërkuari, për shkak se nuk përmbante asnjërin nga shkaqet e parashikuara nga neni 432 i Kodit të Procedurës Penale (KPP).

5. Në datën 30.09.2025 (*sipas shënimit të shërbimit postar*) kërkuari ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*), sipas objektit, i cili, është regjistruar në datën 01.10.2025.

II

Pretendimet e kërkuessit

6. **Kërkuessi**, në mbështetje të kërkesës së tij, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar cenimin e:

6.1. *Parimit të prezumimit të pafajësisë*, të garantuar nga neni 30 i Kushtetutës, pasi gjykatat e faktit dhe Gjykata e Lartë e kanë bazuar vlerësimin e bashkëpunimit vetëm në faktin e pranisë së kërkuessit në vendngjarje, duke e konsideruar këtë rrethanë, në vetvete, si të mjaftueshme për kualifikimin e veprës penale si të kryer në bashkëpunim, ndonëse ekzistojnë prova të tjera që provojnë të kundërtën e duke arritur në këtë mënyrë në përfundime të gabuara për fajësinë e tij.

6.2. *Së drejtës për proces të rregullt ligjor*, të garantuar nga neni 42, pika 2, i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, në aspekt të:

6.2.1. *Së drejtës së aksesit*, pasi Gjykata e Lartë nuk është treguar ezauruese në interpretimin e ligjit, pavarësisht pretendimeve të mbrojtjes se gjykatat e faktit kanë gabuar në interpretimin e ligjit material sidomos në lidhje me institutin e bashkëpunimit, duke mos vlerësuar rolin e tij.

6.2.2. *Së drejtës për t'u dëgjuar, mbrojtur dhe parimit të barazisë së armëve*, pasi gjykimi është zhvilluar në mungesë të të pandehurit ose mbrojtësit të zgjedhur prej tij.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkuessit

7. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

8. Kriteret paraprake të pranueshmërisë së kërkesës janë të natyrës kumulative, ndaj mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuesi të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjyqimit kushtetues. Gjatë shqyrtimit paraprak të çështjes vlerësohet plotësimi i një ose më shumë kriterëve të legjitimitit, në varësi të elementeve ose veçantive të çështjes konkrete, me qëllim që vendimi të jetë sa më i qartë për kërkuenin. Në këtë drejtim, mospërmbushja edhe vetëm e një kriteri, pa ndjekur një radhë të caktuar të analizës së kriterëve, me pasojë moskalimin e saj në seancë plenare, e bën të panevojshëm verifikimin e kriterëve të tjera. Në rastin kur verifikohet dhe arsyetohet mosplotësimi i vetëm një kriteri, kjo vjen si rezultat i zbatimit të karakterit kumulativ të tyre dhe nuk nënkupton se kriteret e tjera paraprake humbasin rëndësinë që kanë për rezultatin e çështjes, në kuptimin që mjafton mosplotësimi i njërit kriter që të vendoset moskalimi i çështjes për shqyrtim në seancë plenare.

9. Në çështjen konkrete, Kolegji çmon të ndalet në analizën e legjitimitit *ratione materiae*. Në këtë drejtim, Kolegji vëren se kërkuesi ka pretenduar se vendimi i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë i ka cenuar parimin e prezumimit të pafajësisë dhe të drejtën për proces të rregullt ligjor, në aspektet e së drejtës së aksesit, së drejtës për t'u dëgjuar, mbrojtur dhe parimit të barazisë së armëve. Këto të drejta garantohen respektivisht nga nenet 30 dhe 42 të Kushtetutës, pra *prima facie* hyjnë në juridiksionin kushtetues, ndaj do të analizohen në vijim.

10. Për sa u përket pretendimeve për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë dhe së drejtës për proces të rregullt ligjor, në aspektin e së drejtës së aksesit, në rastin konkret Kolegji vlerëson se në thelb ato kanë të bëjnë me vlerësimin e bashkëpunimit pa analizuar provat e tjera, si dhe duke mos kryer një interpretim shterues të ligjit, pavarësisht pretendimeve të mbrojtjes, veçanërisht për sa i përket rolit konkret të kërkuetit.

11. Në jurisprudencën e saj të vazhdueshme, Gjykata është shprehur se interpretimi i ligjit është atribut i organeve që e zbatojnë atë dhe nisur nga ky parim, sqarimi i kuptimit ose interpretimi i çdo dispozite ligjore të zbatueshme gjatë shqyrtimit të një çështjeje të caktuar është në kompetencë të gjykatave të sistemit të zakonshëm gjyqësor (*shih vendimet nr. 19, datë 07.07.2022; nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 1, datë 20.01.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Megjithatë, kur gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, përmes interpretimit dhe zbatimit të ligjit në një çështje konkrete, cenojnë parimet, standardet ose të drejtat kushtetuese, atëherë interpretimi i ligjit i nënshtrohet kontrollit kushtetues. Në këto raste, Gjykata bën një vlerësim të natyrës kushtetuese, të dallueshëm nga ai i gjykatave të juridiksionit të zakonshëm (*shih vendimet nr. 19, datë 07.07.2022; nr. 3, datë*

23.02.2016; nr. 62, datë 23.09.2015 të Gjykatës Kushtetuese). Detyrë e kësaj Gjykate është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventualisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës. Ajo nuk vepron si shkallë e katërt gjykimi, por ajo ndërhyr atëherë kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e kujdesshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose është i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (shih vendimet nr. 59, datë 14.11.2023; nr. 30, datë 29.05.2023; nr. 29, datë 01.11.2022 të Gjykatës Kushtetuese).

12. Duke i rikthyer rastit konkret, Kolegji konstaton se Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 1228, datë 28.04.2021, ka shqyrtuar pretendimin e kërkuarit se duhet të mbajë përgjegjësi për veprat penale “Kanosja” dhe “Moskallëzimi i Krimin”, të parashikuara nga nenet 84 dhe 300 të KP-së. Ajo gjykatë ka arsyetuar se në analizë të provave të vlerësuara në raport me njëra-tjetrën gjatë shqyrtimit gjyqësor të tyre, provohet tej çdo dyshimi të arsyeshëm se ndodhemi përpara figurës së veprës penale “Vrasja në rrethana të tjera cilësuese”, kundër dy ose më shumë personave, duke vlerësuar se kërkuari ka pasur rolin e shtytësit dhe ndihmësit.

13. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 121, datë 14.02.2022, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë lidhur me kërkuarin. Ajo gjykatë ka arsyetuar se Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka kryer një hetim gjyqësor të plotë dhe të gjithanshëm në përputhje me ligjin, duke bërë një cilësim të saktë të fakteve dhe veprimeve që lidhen me veprën penale, si dhe ka bërë një analizë tërësore dhe objektive të provave. Ajo gjykatë ka vlerësuar edhe bashkëpunimin midis të pandehurve, R.P. dhe kërkuarit, duke përcaktuar se në rastin konkret ai konsiston në shtytjen dhe nxitjen për kryerjen e veprës penale.

14. Po ashtu, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në shqyrtimin e rekursit, ka vlerësuar se nga përmbajtja e vendimeve të gjykatave më të ulëta rezulton se ato kanë mbajtur qëndrim të njëjtë në lidhje me cilësimin ligjor të faktit penal, të atribuuar kërkuarit nga akuza, provueshmërinë e tij në standardin e kërkuar në procesin penal, si dhe lidhur me llojin dhe masën e dënimit që duhet që të caktohen ndaj të pandehurit, duke përmbushur standardin e vendimeve gjyqësore të arsyetuara, në respektim të neneve 383 dhe 112 të KPP-së. Ajo gjykatë, në verifikim të shkaqeve të rekursit, nuk ka konstatuar një zbatim të gabuar të ligjit procedural ose material nga gjykatat më të ulëta.

15. Ajo gjykatë ka konstatuar se gjykata e apelit ka mbajtur në konsideratë edhe konkluzionet e arritura në qëndrimet unifikuese të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë,

në lidhje me bashkëpunimin, ku veprimet e kërkuarit kanë konsistuar në rastin konkret në shtytjen dhe nxitjen e R.P. për kryerjen e veprës penale. Kolegji i asaj gjykate ka marrë në shqyrtim edhe pretendimet e paraqitura në rekurs se kërkuari duhet të përgjigjet për kryerjen e veprave penale “Kanosja” dhe “Moskallëzimi i krimit”, duke theksuar se gjykata e apelit u ka dhënë përgjigje shteruese dhe se kualifikimi ligjor i faktit penal nga gjykatat më të ulëta është i drejtë në raport me provat e marra e të verifikuara në atë proces.

16. Nga analiza e vendimeve të gjykatave të zakonshme, Kolegji vëren se nuk rezulton se çmuarja e provave ose zbatimi i ligjit nga gjykatat e zakonshme të ketë gabime faktike ose ligjore të dukshme, që t’i bëjë vendimet gjyqësore arbitrare. Për rrjedhojë, Kolegji çmon se pretendimi i kërkuarit për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë dhe së drejtës për proces të rregullt ligjor, në aspektin e së drejtës së aksesit, është haptazi i pabazuar.

17. Në lidhje me pretendimin për cenimin e së drejtës për t’u dëgjuar, mbrojtur, si dhe parimit të barazisë së armëve, kërkuari ka pretenduar se zhvillimi i gjykimit në Gjykatën e Lartë është bërë në mungesë të tij ose të mbrojtësit të zgjedhur prej tij. Për sa i përket këtij pretendimi, Gjykata në jurisprudencën e saj ka mbajtur qëndrimin se vlerësimi nëse çështja duhet të shqyrtohet në dhomën e këshillimit ose në seancë publike u përket vetë kolegjeve të Gjykatës së Lartë (*shih vendimet nr. 38, datë 22.02.2023; nr. 21, datë 20.03.2017; nr. 8, datë 26.02.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këto kushte shqyrtimi paraprak i rekursit të kërkuarit nga Gjykata e Lartë në dhomën e këshillimit është bërë sipas formës së gjykimit të përcaktuar nga ligji. Për rrjedhojë, Kolegji konstaton se edhe ky pretendim i kërkuarit është haptazi i pabazuar.

18. Në përfundim, Kolegji çmon se ankimi kushtetues individual nuk plotëson kriteret ligjore paraprake për pranimin e tij për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.

